

DITER BRERS
(R)EVOLUCIJA
2012

Prevela
Kristina Došen

■ Laguna ■

Naslov originala

Dieter Broers
(R)EVOLUTION 2012

Copyright © 2009 Skorpio Verlag, Berlin · München

Translation Copyright © 2011 za srpsko izdanje, LAGUNA

Posvećujem ovu knjigu svojim predivnim roditeljima, prof. dr Gundi Krepelin, prof. dr Ingolfu Lamprehtu, dr Mihaelu Kenigu, Burkhardu Hajmu i Džidu Krišnamurtiju, koji su mi pomogli da pronađem svoj put, kao i Berbeli, koja je sa mnom prešla najveći deo ovog puta.

Šta ako se priroda ipak može odgonetnuti?

GETE

Ljudi bez kreativnosti stvaraju mrtve iluzije.

KRIŠNAMURTI

*Probudi se, ustani, sada kada si blizu velikog
učitelja, uči. Put je tegoban, a prelaz poput
oštrice brijanja.*

KATA UPANIŠADE III

Stvarnost je drugačija nego što mislimo!

STANISLAV GROF

Sadržaj

Predgovor	11
1 Sunce – srce i um naše galaksije.	19
2 Šta se dešava s našim suncem	37
3 Da li je Sunce naša sudbina	57
4 Nastanak novih struktura	105
5 Kosmos kao čovekov iskustveni prostor	135
6 Bezvremeni razboj vremena	159
7 Sudeonici evolucije	185
8 Buđenje sanjara	209
Post skriptum autora	225
Napomene	227
Bibliografija	245
O autoru	287

Predgovor

Godina 2012 – gotovo niko ne može da porekne magiju koja se pripisuje ovoj godini. Odbrojavanje je počelo. A šta će se desiti kada se ono završi, spada u najzanimljivije zagonetke sadašnjice. Sa ovom godinom povezuju se nade i strahovi. Pominju se mračna proročanstva, vizije katastrofa koje bi mogle da unište čovečanstvo. Filmski spektakli zazivaju apokalipsu, samozvani stručnjaci govore o gašenju svakog oblika života na Zemlji. Drugi, opet, očekuju pozitivan razvojni skok, duhovno obnavljanje. Odakle potiču ove spekulacije? Da li su to čista nagađanja ili postoje činjenice koje zaista ukazuju na to da će se dogoditi ogromni preobražaji? Nisu li upravo fenomeni poput finansijske krize i klimatskih promena prvi vesnici takvog sudbinskog razvoja?

Kao biofizičaru, oduvek mi je smetalo panično, ponekad čak histerično raspoloženje, koje iznova šire brojne knjige i filmovi na temu 2012. godine. Naročito je holivudskim

studijima očigledno stalo do toga da našu navodnu propast prikažu kao šokantan triler. To je bio povod da napišem ovu knjigu. Jer razloga za paniku nema. Ipak, morate se pripremiti – stoga sam za vas prikupio sve ono što je važno u vezi sa 2012. godinom i dopunio to rezultatima sopstvenih istraživanja. Možda ćete nakon čitanja ovog štiva svet posmatrati novim očima.

Sigurno se sada pitate kakve će biti posledice 2012. godine na vaš lični život. U ovoj knjizi saznaćete sve što bi trebalo da znate o tome. Naime, pored površnih maštarija o propasti sveta, zaista postoje razlozi da se 2012. godini pokloni posebna pažnja. Jedno je sigurno: nakon nje naš svet više neće biti isti. Ali u svakoj nepostojanosti krije se i prilika. Možda ćemo uskoro spoznati da su naši stari pristupi prema životu postali neprikladni. Da moramo da se promenimo. Da našoj civilizaciji predstoji neophodna katarza.

Opčinjenost u vezi sa 2012. godinom potiče, pre svega, od toga što se u ovom slučaju na jedinstven način mogu povezati prastari mitovi i savremena nauka. Mitovi naroda Maja ovoj godini pridaju naročit značaj. Maje su izgradile u Srednjoj Americi visokorazvijenu kulturu koja je doživela procvat između četvrtog i devetog veka nove ere. Izumele su složeno hijeroglifsko pismo, odlično poznavale matematiku i posedovale čudesno precizno znanje u oblasti astronomije. Kao vrhunac primene svih tih saznanja nastalo je nekoliko sistema kalendara. Maje su za 2012. godinu predvidele poslednju, sveobuhvatnu promenu. Kakva će to promena

biti? I kako je ovo proročanstvo povezano s najnovijim rezultatima istraživanja u oblasti prirodnih nauka?

Veza postoji i zaista je zapanjujuća. Usko stručni naučnici iz celog sveta već godinama grozničavo rade na analizi merljivih fizičkih promena na Zemlji i opisu njihovih uzroka i posledica. U središtu tih istraživanja je Sunce. Njegove aktivnosti na neočekivan način utiču na čitavo naše postojanje, jer menjaju Zemljino elektromagnetno polje. Pojačane solarne aktivnosti dovode čak do pomerenja igala na kompasima, što je pokazatelj koliko je snažan taj uticaj. I sam se već godinama bavim elektromagnetnim poljem. Ono neprimetno upravlja svim oblicima života na našoj planeti. Ptice selice i morske životinje prilikom seoba se orijentišu prema njemu, a i mi ljudi smo u velikoj meri pod njegovim uticajem.

Neosporno je da je Zemlja u poslednjih nekoliko godina izložena izmenjenim kosmičkim i zemaljskim magnetnim poljima. Istraživači širom Zemljine kugle složni su u tome da je reč o posledicama upadljivo promenjene solarne aktivnosti. Te aktivnosti i dalje traju, čak postaju sve snažnije, a vrhunac će biti 2012. godina – dakle, upravo ista godina koja i u kalendaru Maja igra tako značajnu ulogu. Naučnici iz američke svemirske agencije NASA idu čak toliko daleko da na osnovu svojih proračuna za 2012. godinu predviđaju potpuni kolaps: širom sveta dešavaće se prirodne katastrofe poput zemljotresa, poplava, nestanaka struje, s razornim posledicama. Njihov scenario opisuje konačnu propast.

Upravo odavde ću krenuti. Jer koliko god razumljivo bilo da ovakve prognoze izazivaju strahove, čim malo bolje pogledamo, uvidećemo da je takvo tumačenje samih činjenica prilično jednostrano. Velika verovatnoća da postoji opasnost od prirodnih katastrofa može delovati zastrašujuće, ali katastrofa ipak neće biti jedina posledica izmenjenog elektromagnetnog polja. Ubeđen sam, na osnovu obimnih istraživanja koja sam sproveo, da će se desiti mnogo više od propasti. Stoga, ja ne govorim o apokalipsi, već o suštinskom preobražaju.

Moje teze se zasnivaju na temeljnom naučnom istraživanju. Već petnaestak godina posvećen sam istraživanju elektromagnetnih polja i problemu kako ona deluju na ljude. Rezultati do kojih sam došao u početku su mi se činili tako neobični da sam ih odbacio. Da li je zaista moguće da solarne aktivnosti tako snažno utiču na našu psihu, na naše raspoloženje, pa čak i na celokupno stanje svesti? Snažnije nego što se obično pretpostavlja? Potom sam iz medicinskih istraživanja saznao da je dokazano kako određena elektromagnetna polja utiču na aktivnosti mozga kod osoba na kojima se sprovodio eksperiment. Čak je bilo moguće pojačati rad mozga kada su ove osobe bivale izlagane specifičnim poljima, to jest frekvencijama.

Pošavši od ovih saznanja, započeo sam svoja prva istraživanja kako bih dublje ispitao vezu između psihički upadljivog ponašanja i elektromagnetnih polja. Posledice su bile nedvosmislene: takve povezanosti postoje i, bez sumnje, merljive su. I više od toga: druga ozbiljna naučna istraživanja, koja

počivaju na pouzdanim statistikama, takođe su potvrdila moja saznanja.

Bio je 13. oktobar 1995. To je bio trenutak kada sam odlučio da se potpuno posvetim ovoj tematici. Pritom sam se posebno usredsredio na solarne aktivnosti, budući da su one odgovorne za mnoštvo pojava koje nas direktno pogađaju, od neurofizioloških i biohemijских činjenica koje se odnose na mozak, do specifičnih oboljenja. Kratkotrajne oscilacije Zemljinog magnetnog polja dovode, na primer, do značajnog porasta depresija i srčanih udara. S druge strane, mogu se zapaziti i krajnje pozitivne posledice: neposredni učinci su pojačana kreativnost i telepatske sposobnosti. Naučnici čak mogu da dokažu da su neka značajna muzička i književna dela nastala pod uticajem opisanih promena polja.

Pored tumačenja elektromagnetnih polja, moju pažnju je sve više privlačila još jedna tema: kosmičko zračenje. Moramo znati da Sunčev sistem nije prostorno čvrsto određen; on kao da putuje kroz našu galaksiju. Trenutno se naš sunčev sistem približava središtu galaktičke ravni i samim tim je izložen jednom posebno jakom zračenju. Svi osećamo da je počelo odbrojavanje. Već se snažno oseća nagoveštaj svega što će se dogoditi 2012. Gotovo svi poremećaji koje u sadašnjosti posmatramo širom naše planete, bilo da se tiču klime, ekonomije bilo psihe, nisu povezani samo sa izmenjenim elektromagnetnim poljima već i s pojačanim kosmičkim zračenjem. Ovaj proces će tokom narednih meseci nastaviti da se razvija – biće osetno brži i snažniji.

Po astronomskim proračunima, 2012. godine dospećemo u središte naše galaksije. Upravo tada će naše sunce dostići maksimum svoje aktivnosti, što bi zaista moglo da dovede do razornih prirodnih katastrofa, upravo onako kako naučnici američke svemirske agencije NASA i očekuju.

Koliko će za nas biti opasne nagoveštene promene, u svakom slučaju, u velikoj meri zavisi od toga kojim informacijama raspolažemo. Ako dopustimo da nas zastraše panična upozorenja nekih naučnika i populista koji koriste svaku priliku da skrenu pažnju na sebe, bićemo bespomoćno prepušteni onome što će se zbivati 2012. godine. Ako, međutim, razumemo da se nalazimo na pragu snažnog procesa preobražaja, možemo budnih očiju da prisustvuemo velikim promenama. Bez straha. Bez histerije.

Godina 2012. suočiće nas sa graničnim iskustvima. To važi i za naučnike. Upravo fizičari teže ka tome da usaglase izmerene podatke sa unapred definisanim teorijama. Na taj način nova saznanja podvrgnuta su ograničenoj moći predstavljanja i često se pogrešno tumače. Nasuprot tome, na početku svakog pionirskog istraživanja stoji intuitivna vizija. I pored sveg intelektualnog znanja, naš razum nije uvek dovoljan da zaista shvati novine. Utoliko pre je potrebno više nego što je to samo jedan uređujući um da bi se protumačila zapanjujuća saznanja iz prethodnih godina. Moj zaključak je drugačiji od onoga što tvrde stručnjaci iz američke svemirske agencije NASA i holivudski režiseri: 2012. godina podariće nam evolutivni skok, koji će sa sobom doneti novi oblik svesti i zajedničkog života.

Zašto govorim o evolutivnom skoku? Pa, niko neće osporiti da je evolucija proces koji se nikada neće završiti. Princip svekolikog života jeste promena, u nastajanju i nestajanju ne odvija se samo prosta reprodukcija prirode, već ona sledi i zakone evolucije. A evolucija se često odvija u skokovima, a ne kao postepen razvoj. U skorije vreme sve je više naznaka da je takav skok upravo pred nama.

Naravno da sam svestan toga da možda nećete uvek moći lako pratiti moja objašnjenja. S jedne strane, reč je o veoma složenim naučnim odnosima, a s druge strane, katkad i same činjenice deluju zaista nestvarno. Ali moja istraživanja ne proizlaze iz carstva mašte, već su zasnovana na decenijskim empirijskim ispitivanjima. Takođe, ne mogu i neću da se služim teorijama zavere. Meni je stalo do razjašnjenja, do informacije, do saznanja. Zbog toga sam pokušao da i složene činjenice izrazim što je moguće jasnije. Moja molba je da 2012. godinu posmatrate kao svoju ličnu priliku, sa izvesnošću da ne postoji kraj, već samo novi počeci. U duhu svega ovde izrečenog želim da vam čitanje ove knjige bude i poučno i uzbudljivo.

1

Sunce – srce i um naše galaksije

Počnimo naš put saznanja povratkom u prošlost, ka legendarnom narodu Maja. Sigurno ste čuli za njih, za njihovu jedinstvenu kulturu, umeće ratovanja i žrtvene rituale. Maje potiču od nomada koji su za vreme poslednjeg ledenog doba preko Beringovog moreuza prešli na američki kontinent. Najranija otkrića u Srednjoj Americi iz perioda od 9000. do 7000. godine pre nove ere, ukazuju na lovce i sakupljače iz kamenog doba, koji su se oko 5000. godine pre n. e. posvetili gajenju kukuruza, a oko 2000. godine pre n. e. osnovali trajna naselja. Njihove veličanstvene kamene piramide u Meksiku, Belizeu i Gvatemali svedoče o visoko razvijenoj i uticajnoj kulturi, a i dan-danas se divimo njihovom pismu bogatom raznolikošću, kao i astronomskom i matematičkom znanju.

Za Maje, Sunce i Mesec nisu bili nežive zvezde, već bogovi. Golim okom su posmatrali noćno nebo i podizali spiralne

građevine nalik puževim kućicama, na kojima su ivice prozora služile kao linije pomoću kojih su se orijentisali. Na taj način su vrlo precizno mogli da predvide pomračenja Sunca i Meseca. Zamišljali su da je Sunce ugroženo i da postoji pretnja da će ga ogromni mravi prožderti. Ova predstava je očigledno nastala kao rezultat posmatranja erupcije vrućeg gasa za vreme pomračenja Sunca.

Mit o *u chibal k'in-ovom* „gutanju Sunca“, izazivao je veliki strah među običnim ljudima. To je lako razumljivo ako uzmemo u obzir da je za narod koji je zavisio od prirode i težio da živi u skladu sa njom odnos prema Suncu bio izuzetno važan jer je ono predstavljalo izvor života. Budno motriti u nebo bilo je nužno za njihovo preživljavanje. Sunce i kiša, hladnoća i vrućina odlučivali su da li će žetva biti dobra ili loša. Maje su verovala da je vreme bilo sudbinsko i da je suštinski zavisilo od kretanja zvezda. Zbog toga su pravili iscrpne zapise u kojima su tako sigurno čuvali podatke svojih astronomskih posmatranja.

Tako su nastali kalendari, koji su unosili red u svakodnevni život i ritam ritualnih radnji. Najpoznatiji primer je Colkin (Tzolkin), ritualni kalendar Maja. Colkin počiva na astronomskim podacima iz kojih su Maje izvodile redosled dana i cikluse koji su se ponavljali i koji su bili međusobno isprepleteni. Svakom pojedinačnom danu pripisivan je određen sudbinski karakter. To se podudaralo sa verovanjem Maja da njima vladaju više sile. Kako bi te više sile umilostivili i dodvorili im se, redovno su priređivali

ceremonije. Samo na taj način, po njihovom ubeđenju, mogla se izbeći loša sudbina.

Pored zvezda, pažnju Maja su zaokupljali i brojevi i vreme – sve su to bogovi koji su jedan s drugim u uzajamnim odnosima i na najrazličitije načine utiču na život ljudi. Danas su mnogi istraživači skloni tome da svet majanskih bogova i njihovu moć nad ljudima objasne kao međukosmičke intervencije, što su Maje slikovito prikazale u svojim kalendarima. Hose Argueljas, koji je otkrio Colkin, u svom glavnom istraživačkom radu *Faktor Maja*, opisuje kalendar i kao pravilnik u kome se astronomija i mit spajaju u jedan duhovni model objašnjenja sveta. Stoga su Maje smatrale Sunce vezom do „srca“ univerzuma. Bili su ubeđeni u to da kosmos ima određene „namere“ i da se iz središta univerzuma upravlja svim tokovima vidljivog sveta.

Tek je najsavremenijim naučnim metodama bilo moguće otkriti neverovatnu preciznost majanskog kalendara. Povod je bilo posmatranje Sunčevih pega, onih tamnijih mesta koja se pojavljuju u određeno vreme i u određenim oblastima na površini Sunca. Sve donedavno su astrofizičari mislili da je reč o čisto slučajnim pojavama. Uz pomoć moćnih računara, poslednjih godina su otkriveni periodični obrasci. Ono što ove obrasce čini posebnim jeste da su identični s periodima u majanskom kalendaru.

Pored Colkina, koji je utemeljen na ciklusu od 260 dana, Maje su imale i Haab, koji se sa svojih 360 dana plus pet slobodnih, podudara sa našim mesečnim kalendarom. Na osnovu Haaba se, pre svega, određivalo najpovoljnije

vreme za setvu i žetvu. Još jedan kalendar Maja poznat je pod nazivom „dugo brojanje“. Ono se zasniva na astronomskim proračunima solarne godine i obuhvata, preračunato na naš kalendarski sistem, period od 3114. godine pre n. e. do 21. decembra 2012. I Colkin se završava 21. decembra 2012. Pošto on – slično kao ji đing i kabala – opisuje odnos između kosmičkih konstelacija i različitih epoha svesti, postoji samo jedno objašnjenje za tajanstveni prekid kalendara: Maje očekuju da će se na taj datum zbiti događaj koji će iz osnova promeniti našu svest. Događaj tako velikih razmera, da su oni, očigledno, smatrali besmislenim dalje računanje vremena, nakon 2012. godine.

Sve to vodi ka jednom zaključku: ništa neće biti kao što je bilo, ni kretanje zvezda, ni život na Zemlji. Proročanstvo, u kojem se sve do današnjeg dana smenjuju strah i nada. I vi se sigurno pitate: šta će se dogoditi s nama? Kako ćemo mi doživeti svu razornu moć ovog preobražaja? Kao pretnju? Kao spasenje?

Odavno su i okoreli prirodnjaci uvučeni u stegu ovog predviđanja. Jer sve ide u prilog tome da postoji vremenska podudarnost između majanskog mita i astrofizičkih prognoza. Naime, ako se uporede aktivnosti Sunčevih pega sa Colkinom i gregorijanskim kalendarom, može se sa sigurnošću predvideti jedan poseban događaj za 21. decembar 2012. U ovaj vremenski prozor uklapa se uznemirujući opis američke svemirske agencije NASA: ako bi se u proleće ili jesen 2012. godine, u smeni dana i noći, dogodila erupcija Karingtonove jačine, na elektromagnetno polje bi se mogla

obrušiti „savršena“ solarna oluja. U tim periodima je zbog usmerenosti elektromagnetnog polja ka Suncu, naša planeta naročito podložna napadima i bombardovanju čestica.

Pojam „jačina prema Karingtonu“ NASA je uvela u znak sećanja na astronoma iz 19. veka Ričarda Karingtona, koji je 1859. iz svoje opservatorije posmatrao snažnu solarnu oluju koja je imala dalekosežna dejstva: polarna svetlost se – uprkos svim pravilima – mogla videti od Stenovitih planina do Kube, ali je pre svega pokidana telegrafska veza. Ovaj takozvani događaj s belom svetlošću, predstavlja naj-snažnije zbivanje te vrste poznato do sada. Usred jednog normalnog ciklusa aktivnosti, iznenada je nastala solarna oluja, a njene katastrofalne posledice, kao grom iz vedra neba, sručile su se na Zemlju. Naučnici iz američke svemirske agencije NASA sigurni su da su moguće još mnogo snažnije erupcije od one iz 1859. godine. A kada se ima u vidu ova činjenica, teško je razumljivo što ni javnost, ni odgovorni političari još nisu dovoljno svesni ove opasnosti.

Sa scenarijem koji predviđa NASA, upozoravajući na više miliona mogućih žrtava, to bi se sada moglo promeniti. Na kraju krajeva, bar tako tvrde stručnjaci američke svemirske agencije, desila bi se najveća zamisliva prirodna katastrofa.¹ Ne tako davno, i našu savremenu civilizaciju pogodile su slične, mada ne tako snažne, solarne oluje. Možda se sećate: 1989. godine, u kanadskoj pokrajini Kvebek došlo je do spektakularnog „ispada“ struje koji je u jednom trenu zaustavio tok celokupnog javnog života. Nisu radili ni kompjuteri, ni saobraćajni sistemi, došlo je do

kidanja mreže mobilne telefonije, pretio je sveopšti kaos. Kako je pokazao primer Kvebeka, bez struje se ne može održati ništa od onoga što smatramo običnim svakodnevnim životom. Zaglavili su se liftovi, noću bi sve utonulo u mrak, avioni nisu mogli da polete jer kontrola leta nije imala nikakve podatke. Uzrok svemu ovome je bila snažna solarna oluja. Slična situacija zadesila je Švedsku 2003. godine. Odjedanput je nestala struja. Kasnije je elektrodistribucija objavila da je solarna oluja torpedovala sistem snabdevanja električnom strujom. Oba navedena slučaja su gorak predosećaj onoga šta bi sve mogla da izazove još snažnija solarna oluja: kaos, paniku, kolaps urbanog života. Slede li se proračuni koje je iznela NASA, onda će se sve to dogoditi 2012. godine.

I dan-danas je zagonetka kako su Maje u svom vremenu uspele da naprave kalendar koji je ujedno i precizno sredstvo koje kazuje tako mnogo o budućim astronomskim događajima. Isto je tako uzbudljivo i pitanje šta će se desiti nakon završetka računanja vremena po Majama. Način na koji oni opisuju taj događaj zvuči tajanstveno: 21. decembra 2012. godine pojaviće se nova svetlost na Zemlji i to će biti prelazak u novo vreme, kažu Maje.

O kakvoj svetlosti je reč? Da li je to ukazivanje na ono što je Karington nazvao „događaj sa belom svetlošću“? I, koje su sve predstave povezane sa pojmom prelaska u novo vreme? Sigurno ste već primetili: ovde je očigledno reč o nečemu što prevazilazi prirodne događaje. Bolje rečeno, ono što privlači našu pažnju je nagoveštaj duhovne dimenzije tog

događaja. Ali gde se tačno nalazi mesto preseka astrofizike i mita? Možemo li mi uopšte, u našoj racionalnoj kulturi, da poverujemo u nekakvo duhovno značenje?

Kao što je poznato, zapadno društvo se oslanja na moć naučnog saznanja i radije poklanja svoje poverenje merljivim i dokazivim činjenicama nego zapažanjima drevnih kultura. I to čak uprkos tome što su Maje predvidele sopstvenu propast. U svakom slučaju: u međuvremenu su u prirodnim naukama spoznate povezanosti solarnih aktivnosti i ljudskog ponašanja. Dva kanadska pisca, Moris Koterel (Maurice Kotterell) i Adrijan Gilbert (Adrian Gilbert), napisali su na ovu temu bestseler koji je pobudio veliku pažnju. U njemu su dokazali nedvosmisleno korelaciju između uspona i padova svetskih carstava i solarnih ciklusa. Oni su, počev od Vavilonskog carstva do kulture Maja i Rimskog carstva, pronašli direktnu vremensku vezu između specifičnih solarnih aktivnosti i političkih previranja.

Hose Argueljas u svom istraživanju kalendara Maja daje jedno važno upozorenje. Njegova pažnja je pritom usredsređena na značenje Sunca za Maje. Oni su očigledno već znali da je naše sunce samo jedno od mnogih i da se i samo okreće oko drugih sunaca. Stoga su znali i da sva sunca kruže oko jednog središta, upravo onog već pomenutog „srca kosmosa“ – *Hunab-Ku*. Odavde, iz ovog središta, smatrale su Maje, ljudi će 2012. godine biti izloženi strahovitoj energiji, koju su opisali kao „sinhronizacioni zrak“. Da bismo mogli shvatiti ovu tezu, pogledaćemo naš galaktički sistem iz nešto veće blizine.